

K diskuzi s náměstkem pro státní službu 3. března 2016

Domnívám se, že takto živou diskuzi a aktivní diskutující RNDr. Postránecký nejspíše nečekal, nicméně se rozhodně splnilo jeho volání z minula po zpětné vazbě a praktických zkušenostech. Již po pár měsících účinnosti zákona o státní službě se ukazuje, jak je nedokonalý, a v řadě případů kostrbatý až neživotný. Rovněž je zřejmé, že i přes jeho podrobnost si jeho jednotlivá ustanovení různí zaměstnavatelé různě vykládají, ať už se jedná o zařazování do oborů služby, provádění výběrových řízení či čerpání studijního volna, volna pro vyřízení osobních záležitostí, či indispozičního volna podle kolektivní dohody vyššího stupně. Bude zajímavé sledovat, jak se jednotlivá témata budou vyvíjet, a to včetně zřejmě ne zcela univerzálně chápaného vztahu kolektivní dohody vyššího stupně a kolektivních dohod na jednotlivých úřadech.

Z diskuze vplynuly mimo jiné dva zajímavé poznatky. Je zjevné, že zákon o státní službě klade důraz na nutnou „sebeobranu“ státního zaměstnance, a to jak individuální, ve stížnostech a odvoláních, tak i obecnější, kde je zejména velký prostor pro odborové organizace a odborový svaz při podávání podnětů týkajících se nedodržování zákona náměstkovi pro státní službu. Ani pro zaměstnance, ani pro odbory nebude vždy jednoduché se účinně bránit, přesto nelze než apelovat na maximální využití všech zákonných možností v případě pochybení služebních orgánů. Dále je zjevné, že i to málo „benefitů“, které se podařilo zakotvit do zákona, prováděcích předpisů a kolektivní dohody vyššího stupně, může dráždit a být ledaskomu trnem v očích. Zde je tedy na místě rovněž dbát na důsledné dodržování zákona a zejména se vyvarovat různého ohýbání některých flexibilněji formulovaných ustanovení. Jistě bychom se v rámci vyhodnocování účinnosti zákona či dalšího kolektivního vyjednávání nechtěli dočkat toho, že přijdeme např. i o těch pár dnů volna navíc.

Mladí odboráři OS SOO oceňují nejen hojnou účast více než 50 diskutujících, ale i otázky zasláné předem a zpětnou vazbu v dotaznících vyplněných po diskuzi. Ačkoli nebylo vždy snadné řídit diskuzi v takovém počtu a o takovém žhavém tématu, a na všechny otázky se nedostalo, věříme, že setkání bylo přínosné jak pro odboráře, tak pro pana náměstka. V příštím vydání NOSu zveřejníme podrobné výstupy z diskuze a další setkání bude nepochybně následovat v dohledné době.

Šárka Homfray